

NOVINE

Glasilo krajevne skupnosti
Kog



Srečno 2001!

Št. 52

20.12.2000

POROKE V LETU 2000.....	3
Leonida Novak.....	6
EKOLOŠKA SANACIJA VRTIN NA PODROČJU KOGA.....	8
Milena OREŠNIK.....	8
MEJNA PROBLEMATIKA	9
Miran Čagran	9
IZPOVED NEKEGA "ILEGALCA".....	9
Hamid iz Irana -Teheran (Priimek zadržujem zaradi varnosti)	10
LOVSKA DRUŽINA KOG	10
Ivan Mlinarič.....	11
VABLJENI V KNJIŽNICO ORMOŽ.....	12
Željka Nardin-Milovanovič.....	12
KUHINJA KOGA OB NOVEM LETU	13
Jože Piano, Ljubljana	15
NA KRATKO O VRTCU	15
Marija ŠTAMPAR	15
OTROK, ŠOLA, STARŠI – NEKOČ IN DANES	16
Zvonko Pukšič.....	17
KOGOVSKI KRATKOHLAČNIKI	18
STATISTIČNA KRONIKA KRAJEVNEGA URADA KOG ZA OBMOČJE KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG ZA LETO2000.....	24
Jože PRAPOTNIK	25
ČESTITKA	25
Marta Hlebec.....	25
ŽUPNIJSKA CERKEV SV. BOLFENK NA KOGU.....	26
Irena LUKMAN	26
NOVICE.....	27
Zdravko Hlebec.....	27
DELOVANJE SVETA KS V LETU 2000.....	28
Zdravko Hlebec.....	29
KAJ SMO NAREDILI IN KAKO DELAMO V SVETU KS.....	30
Bogomir LUCI	31
TURISTIČNO DRUŠTVO KOG.....	32
Katja ČURIN.....	32
JAVNA DELA V TD KOG	32
Turistično društvo Kog.....	32
POTEK TEDNA TURIZMA IN PRIJATELJSTVA	33
Zdravko Hlebec.....	34
BOŽIČ, NOVO LETO, PIROTEHNIČNI IZDELKI:	34
Miran Čagran	34
SV. MIKLAVŽ NA OBISKU	35



*DRAGE SESTRE DRAGI BRATI,
LJUBI MOJ DOMAČI KRAJ,
BOŽIČNI ČAS JE SPET PRED VRATI,
VOŠČIMO SI SREČO ZDAJ.*

*NAJ MIRNO TEČEJO NAM LETA,
NAJ VSAK JIH ZDRAVO PREŽIVI,
MINUTA NAM JE VSAKA ŠTETA,
LJUBEZEN, SLOŽNOST NAJ ŽIVI.*

*NE SODIMO SOSEDA, BRATA,
VSAK NAJ ZASE POSKRBI,
ČAKAJO NAS BOŽJA VRATA,
LJUBEZNI POT DO NJIH DRŽI.*

*VSAK ZASLUŽI SPOŠTOVANJE,
NAJ BO GREŠEN IN UBOG,
NA KONCU ČAKA GA SPOZNAVANJE,
NJEGOV JE OČE DOBRI BOG.*

*ISKRENO VOŠČIM VAM LJUBEZEN,
MODRO MISEL, JASEN DAN,
ČE MUČI ŽALOST VAS, BOLEZEN,
NA VOLJO VAM JE MOJA DLAN.*

MILENA OREŠNIK

**VSEM KRAJANKAM IN KRAJANOM ŽELIM V
IMENU SVETA KS IN SVOJEM IMENU OBILO
SREČE IN ZADOVOLJSTVA V LETU 2001.**

*Predsednik sveta
Zdravko Hlebec*



POROKE V LETU 2000

Bližajo se praznični dnevi. Dnevi, ko sedemo v krog družine in se spomnimo na dogodke preteklega leta. Prav gotovo se lanskih novoletnih praznikov spominjata Gorazd Pokrivač in njegova žena Nevenka Stojko, ki prihaja iz kraja Bukovec na Hrvaškem, saj sta se 18. decembra 1999 poročila. Na Pokrivačevi domačiji ali po domače pri Bolfenkovih v Jastrebcih 63, sta se podala na pot v prihodnost, po kateri bosta hodila kot sopotnika in na kateri se bodo vse težave prepolovile in vso veselje podvojilo. Na pot, po kateri si bosta delila dom in prosti čas, delo in posest, velike in majhne odločitve, probleme ter zadovoljstvo.



Leto 2000 ni prineslo ničesar novega, pomembnega in vznemirljivega, kot so nekateri napovedovali. Začelo se je mirno. Poleg vsakdanjih opravil in službe, so se v nekaterih družinah na Kogu začele priprave na poroko. Prapotnik Mihaela in njen mož Dušan, doma iz Kungote pri Ptuju, sta se odločila, da se poročita v mesecu ljubezni, v mesecu maju. Mihaelina velika želja, da se poroči, ko bo imela hišo, v katero jo bo njen izbranec na poročni dan ponesel čez prag, je postala resničnost deževnega 20. maja 2000. V slogu številke 20 bo kmalu tričlanska družina Husel živela na Kogu številka 20. V hiši, katere vrata bodo vodila na pot odkritij. Na pot, kjer si bodo z dejanji ljubezni vse življenje izkazovali spoštovanje in zaupanje.



Pri Prapotnikovih na Kogu so že gledali poročne fotografije in obujali spomine na hčerino poroko, ko so se pri Hlebčevih mrzlično pripravljali na poroko sina Mateja. Saša Vaupotič, doma iz Lukavec, je 3. junija 2000 podala roko Mateju. Skupaj sta se poslovila od samskega stanu in stopila na novo pot. Njun dom v Lačavesu in družina, v katero s svojim smehom prinaša veselje mala Pia, bo temeljila na obljubah, ki sta si jih dala tistega junijskega dne in iz globine svojih src izrekla vsak svoj »da«.



Začelo se je peklenko vroče poletje. Poletni dnevi so kar bežali, bili se eden bolj vroči od drugega in 19. avgusta 2000 je vročina dosegla svoj vrhunec. A ne samo v zraku, ampak tudi v srcih Brigite Horvat in Zvonka Novak, ki sta se tistega dne s sinom Erikom v naročju odločila, da želita skupaj skozi življenje. Na Kogu 114 sta si začela plesti novo gnezdo na drevesu življenja, v katerem bodo z njunimi skupnimi močmi vse težave lažje rešljive in iz katerega bodo ptički odleteli polni ljubezni in z nasmehom na ustih.

Tako kot je poletje hitro prišlo, je tudi hitro izginilo. Z novim šolskim letom se je začela jesen, a v duši Leonide Prapotnik in Marka Novak je divjal vihar vznemirjenja, ki je dosegel vrhunec 9. septembra 2000, ko sva se zavestno odločila in izbrala nov način življenja. Sprejela sva veliko lepih želja, a midva sva si želela le eno: »Naj nama uspe!« Vedela sva, da uspešen zakon ni darilo, ampak dosežek, za katerega bova morala garati. Podarila sva si svoji življenji, ki ju bova skupaj z najino Tjašo, v Jastebcih 35, skušala bogatiti in se drug za drugega truditi.





Jesen je že pokazala svoje zobe. Dež in megala sta marsikomu pokvarila kakšen dan, a gotovo ne Andreji Haložan in Igorju Rozmanu, ki sta si 28. oktobra 2000 obljubila zvestobo. Odločila sta se, da si ne bosta delila le materialnih dobrin, ampak tudi svoje misli in občutke, radosti in trpljenje, upe in strahove, uspehe in neuspehe. V Gomili številka 2, bosta svojima otrokoma, Blažu in Alešu, dajala vzgled prave družinske lepote.

Šest porok v enem letu v našem kraju, je gotovo privabilo solze in spomine na plan Janezu in Mariji Plemenič s Koga 91, ki sta se poročila 26. avgusta, a ne 2000, ampak 1950. Letos sta slavila 50 let zakona, v katerem sta poskrbela za 3 sinove. Svoji življenji sta podarila vinogradom in družini. Vsem šestim parom mladoporočencev bi lahko dala marsikateri nasvet za uspešen in trden zakon. Gotovo bi se strinjala s tem, da je temelj uspeha povezan s pojmi dati in predati se, z globoko radostjo, da si tukaj za drugega, da imaš posluh zanj in mu znaš odpustiti.





Tudi njuna soseda, Vinko in Danica Ratek s Koga 95, sta si z ljubeznijo prigarala 50-letni zakonski staž. Pravita, da je ljubezen tista, ki ju je vodila, da sta si kljub pomanjkanju vse naredila. Poskrbela sta za 6 otrok. Skrb za

njih in delo v kombinatu je življenje marsikdaj otežilo, vendar sta vztrajala in vredno je bilo, saj se danes s ponosom ozreta po svoji družini.

Iz istega konca prihajata še dva letošnja zlatoporočenca. To sta Peter in Marija Plemenič iz Koga 94, ki sta se vzela junija leta 1950. V zakonu so se jima rodili štirje otroci. Danes pa se s ponosom ozreta na svojih sedem vnukov in tri pravnuke.

Ko sem zlatoporočence vprašala po receptu za dober zakon, niso izgubljali besed. Dejali so samo: ljubezen. Njim že gre verjeti, saj je ljubezen tista, ki rodi vse drugo in je več kot samo čustvo. Vzdržuje jo volja, ki nam pomaga postati najboljše, kar smo lahko.

Torej, dragi mladoporočenci. Zelo preprosto je: ljubezen, ljubezen, ljubezen... Vidimo se leta 2050 na straneh Novic - kot zlatoporočenci.

Leonida Novak



VABILO

Krajevna organizacija Zveze borcev Kog in KS Kog vabita v SOBOTO, 23.decembra 2000 ob 14. uri na kulturno prireditev ob spominskem dnevu na vse v vojni padle Kogovčane. V kulturnem programu bodo sodelovali učenci in učenke 7. in 8. razreda OŠ Miklavž, otroški pevski zbor OŠ Kog ter Neža, Špela in Urška Orešnik.

Prisrčno vabljeni!



EKOLOŠKA SANACIJA VRTIN NA PODROČJU KOGA

V skladu s Programom ekološke sanacije rudarskih objektov in naprav za pridobivanje ogljikovodikov v Republiki Sloveniji, ki ga je odobrila Vlada RS na 151. seji dne 16.3.2000, so začeli s sanacijo starih opuščenih vrtin, ki se nahajajo na območju ormoške občine.

Za nas so zanimive vrtine na območju naše KS.

Geologi in drugi znanstveniki so že v času vojne prvič raziskovali ta teren in ugotavljali, da je možno, da smo doma na področju, bogatem z nafto ali plinom ali pa vsaj s toplo vodo. Že Nemci so za časa vojne začeli s prvimi vrtanji. V tistih letih in v letih nekje do 1953 je bilo na našem področju izvrtanih šest vrtin. Te vrtine so v zadnjem času postale ponovno zanimive, ker predvidevajo, da je nahajališče plina nekje v globini 2300 m pod površjem zemlje.

Vrtine se nahajajo v dolini potoka Trnava, ena je v Jastrebcih, ena pa nekje na Vitanu. Vseh vrtin je šest. Najbolj zaniva je vrtina v Vuzmetincih, v bližini Govedičevih, ki je trenutno aktivna. To pomeni, da tam trenutno vrtajo.

Po vseh raziskavah in posnetkih, ki so jih naredili, so ugotovili, da je ta vrtina najprimernejša, ker je tukaj pot do podzemnega bogastva najkrajša, zato tukaj vrtajo. Če se zgodi, da tu karkoli najdejo, in če tudi ne najdejo ničesar, bodo druge vrtine samo sanirali. To pomeni, da jih bodo zalili s cementnim mlekom- z betonom, tako, da jih ne bo mogoče več nikoli odpreti na istem mestu, ali pa jih bodo zaprli le delno, da ne more priti do izbruha, in bodo na voljo čez mnogo let.

Vrtanje so začeli septembra in do sedaj so na globini 2000 m. Sproti delajo geološke raziskave podzemlja in na osnovi kamenin ugotavljajo, kaj se nahaja v zemlji na določeni globini. Če bo šlo vse po načrtih, bodo kmalu naleteli na podzemno bogastvo.

Ko bodo dosegli določeno globino in ugotovili, pri čem so, bodo vrtino zaprli in počakali, da se naredijo nadaljnji načrti za izkoriščanje ali sanacijo vrtine.

Kot vemo, se v zemlji lahko najde plin, nafta ali samo vroča ali topla voda.

To slednje bi bilo po mojem mnenju za naš kraj še najboljše, saj bi nam prineslo največ koristi neposredno. S pomočjo tople vode se lahko ogreva stanovanja, rastlinjake, lahko se zgradijo toplice, lahko se v končni fazi zgradi tudi elektrarna...

Kaj v resnici bomo od tega zares izkoriščali, bo pokazal čas.

Milena OREŠNIK



SREČNO NOVO LETO 2001



MEJNA PROBLEMATIKA

Še naprej se na območju Koga ubadamo s problematiko ilegalcev oz. z mejno problematiko. V prvih devetih mesecih tega leta smo obravnavali 2800 ilegalnih pribežnikov. Velik porast smo beležili v mesecu oktobru, ko smo obravnavali kar 1780 ilegalnih pribežnikov. Prav te številke so nas pripeljale do poostrelega nadzora državne meje v mesecu novembru. Tako smo v mesecu novembru obravnavali 1211 ilegalnih pribežnikov, velik odstotek ilegalnih pribežnikov v mesecu novembru pa nam je uspelo vrniti državi "predhodnici", torej R. Hrvaški, saj smo jih prijeli neposredno ob državni meji, ter tako dokazali, da so prišli iz območja R. Hrvaške.

Miran Čagran
Vodja policijskega okoliša

IZPOVED NEKEGA "ILEGALCA"

Kamion nas je izkrcal sinoči, na gozdni cesti, bilo je okrog 20. ure. Naenkrat smo opazili, da nas je vedno več, kajti peš se nam je priključilo še okrog 15 ljudi. Vsega skupaj nas je sedaj 22. Začelo je deževati, tako, da smo sedaj še mokri. Iz teme sta prisla 2 moška, oblečena v črno, na glavah pa sta imela kape, ki so jima pokrivali tudi obraza. Vidne so bile samo oči in usta. Videli smo jih, ker sta imela baterije. Nagovoril sem jih, pa sta me utišala na nevljuden način in mi rekla "No", kar sem vzel, da moram biti tiho. Čakali smo in čakali. Otroka, ki sta bila s starši v naši grupi, stara 2 in 4 leta sta začela jokati. Bila sta lačna, premražena, zmučena, kakor mi vsi. Še smo čakali. Naenkrat sta naša zakrinkana vožnja vstala in nam nakazala da gremo na pot. Vzeli smo prtljago, ki je, na srečo ni bilo veliko in začeli pešati po gozdu. Ura je bila nekaj čez polnoč. Nekaj časa smo hodili čez polje ob gozdu, nato zopet po gozdu. Bila je trda tema in megla. Držali smo se za roke in zelo počasi napredovali zaradi žensk in otrok.

Vodiča sta nam žez dve uri pokazala v katero smer moramo iti, da pridemo do "Nemčije" In nato sta izginila in bili smo sami. Nastala je zmeda, kajti nismo vedeli točno kam in kako naj gremo, ne da bi naleteli na policijo. Vedeli smo, da moramo priti čimdalje v notranjost in nato poiskati policijo ali pa kamp (azilni dom). Mnenja, kako naprej, so bila različna. Odločil sem se, da napredujem sam. Pridružil se mi je še en sorojak in šla sva. Dolgo sva tavalala naokoli, kajti še vedno je bilo temno. Naenkrat sva od daleč zaslišala avtomobile. Sledila sva zvokom in prišla do asfaltne ceste. Šla sva dalje naprej, mimo hiš v naselju. Bila sva mokra in umazana. Odvrgla sva umazane obleke in se preoblekla v čiste in sveže, si malo očistila čevlje. Počasi se je začelo daniti. Ob cesti sva čakala. Mimo je pripeljal policijski avto, naložili so nas in nas prepeljali na policijsko postajo.

Tam so nam povedali, da nismo v Nemčiji, temveč v Sloveniji in da smo prečkali komaj Hrvaško mejo s Slovenijo. Ogoljufali so nas, pot, za katero sem plačal 5000 DEM, naj bi bila do Nemčije.



Verjetno se sprašujete zakaj sem se odločil da zapustim svojo domovino, Iran? Na kratko je odgovor sledeč: " Star sem 20 let, rad bi začel graditi svoje življenje. Nisem bil sprejet na univerzo, kajti pogoji za vstop so zelo zahtevni in selekcija zelo velika. Rad bi se nečesa naučil, pa ni možnosti, ni zaposlitve. Rad bi užival življenje, pa ni osebne svobode. Če grem s punco, s katero nisem poročen v kino ali na kavo, je velika možnost da nas legitimirajo in ko ugotovijo da nisva mož in žena, prepeljejo na policijsko postajo in tam nas čaka kazen - lahko tudi bičanje. Nočem živeti v brezdelju in strahu, rad bi bil prost. Nisem tat, nisem kriminallec, večina ljudi, ki pride ilegalno v Evropo, je poštenih, iščejo samo osnovne človeške pravice. Govorim za svoje sorojake. Zahvaljujem se policistom za gostoljubnost, saj so nas nahranili in vem da to plača država Slovenija. Takšno ravnanje kaže kulturo naroda. Prosim za pomoč, ne prosjačim, sam sem pripravljen opravljati kakršnokoli delo, samo da se rešim agresivnosti in svobodno živim.

Hamid iz Irana -Teheran (Priimek zadržujem zaradi varnosti)

Nada Altbauer-prevajalka

LOVSKA DRUŽINA KOG

Lovska družina Kog je bila ustanovljena 15. aprila 1951 leta. Omenjenega dne je bil razdružitveni sestanek z Lovsko družino Sv. Miklavž pri Ormožu. Do tega sestanka so prebivalci Koga in okoliških krajev delovali v različnih lovskih družinah. Tako v letu 2001 praznujemo 50 – letnico delovanja naše lovske družine KOG.

Število članov je vsa ta leta nihalo in v letošnjem letu obstalo na 24-tih članih. Prevladujejo starejši lovci, tako po stažu v zeleni bratovščini kot tudi po letih. Zakaj se sedaj mladi manj odločajo za članstvo v lovskih družinah kot v preteklosti je seveda vprašanje. Razlogov je več. Od tega, da mora novo sprejeti član lovske družine opravljati pripravniški staž, obiskovati predavanja, opraviti praktični del izpita, ki traja čez celo pripravniško dobo, do teoretičnega izpita pri ZLD Ptuj - Ormož. Mislim, da to ni vzrok.

Postati lovec ni nekaj enostavnega ali preprostega. Ob tem, da je potrebno veliko delati v lovski družini, mora imeti lovec tudi srce in dušo, da prisluhne naravi, da z njo živi,





za njo skrbi. Pri tem se mora odreči marsičemu in vendar je zadovoljen, saj vidi in pozna marsikaj lepega, kar običajnim krajanom ni dano. (Naj se vsak za trenutek zamisli, če ni gobar ali na kak drug način ljubitelj narave ali pozna sosedov gozd, ki je mogoče samo en kilometer stran). Tako, kot je nekoč zapisal eden izmed svetovnih mislecev, ko je govoril o umetnosti. Izrekel je približno sledeč stavek: »Umetnost je nekaj, kar umetnik ustvari iz zmešnjave sveta in bolečin svoje duše. In ko jo ustvari, ni dano vsem, da jo spozna«.

V našem lovišču imamo malo in visoko divjad. Vso ste krajan prav gotovo že opazili, pa vendar jih naj naštejemo še enkrat: srnjad, zajci, fazani, race, tudi poljsko jerebico smo lahko pred leti zasledili na vodranskih njivah..

Srnjad je pri nas zelo gosto naseljena. To lahko potrdijo tudi kmetovalci, ker jim pač dela škodo na pridelkih. Obdelovanje polj in kmetovanje na različne načine, so prav gotovo vplivali na upad določene populacije divjadi in na njen razvoj.

Lovska površina obsega okrog 1247 ha gozdnih, obdelovalnih in drugih površin. Na Kogu za cerkvijo stoji lovski dom, ki so ga slovesno otvorili v letu 1972. V letošnjem in naslednjem letu pa bo potekala notranja in zunanja prenova lovskega doma. Večina prebivalcev zelo dobro pozna ta lovski dom. Poznajo ga tudi otroci osnovne šole Kog.

Osnovnošolci nas bodo prav gotovo tudi presenetili s svojimi domislicami v igricah ob praznovanju 50-letnice v prihodnjem letu. V lanskem letu je v njem potekala tudi lovska razstava ob tednu turizma na Kogu.

V našem lovišču najdemo zelo veliko krmišč, kamor lovci prinašamo hrano divjadi, da lažje preživi zimo in ko zaradi snežne odeje divjad ne more do hrane. Zelo veliko je lovskih prež. Nekatere so že stare in ohranjajo videz starega načina graditve prež. Imamo tudi nekaj novih, zelo lepih in se okolju zelo lepo podajo.

Lovska družina prireja vsako leto tudi lovsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe. To tekmovanje je zagotovo znano tudi tistim, ki niso lovci in ki ne tekmujejo v streljanju. Najbolj poznajo to tekmovanje gospodinje, ki že v jutranjih urah čakajo na lovski golaž in si tako prihranijo dragocen čas za nedeljsko kosilo.

V vseh teh letih delovanja je lovska družina navezala pristne stike s sosednjimi lovskimi družinami in z družinami tako po Sloveniji kot po sosednji Republiki Hrvaški. Preko medsebojnega sodelovanja prihaja v naše lovišče precej tujih in domačih turistov, ki ponesejo v svet lepote našega Koga z okolico.

Za 50-letnico (predvidoma v juniju) pripravljamo proslavo in seveda tudi zabavni del. Ob tej priložnosti bo izdan tudi Zbornik, v katerem bo opisana pot naše lovske družine in bo zajemal tudi opis našega kraja. Dela uredniškega odbora so v polnem teku, da bo zbornik in vse ostalo res tako kot se spodobi za proslavo ob pol stoletja.

Vsem krajanom Koga in okoliških krajev se zahvaljujem za sodelovanje z našo lovsko družino in želim, da takšno sodelovanje ostane tudi v naprej. Mi se jim bomo zahvalili ob naši proslavi in zabavnem delu.

Ker pa so pred nami prazniki, naj ob tej priložnosti želim vsem članom lovske družine, krajanom vesele božične praznike in srečno v letu 2001.

Lovski zdravo!

*Ivan Mlinarič
Starešina LD Kog*



VABLJENI V KNJIŽNICO ORMOŽ

Knjižnica Franca Ksavra Meška je splošnoizobraževalna knjižnica IV.tipa in svojo dejavnost namenja vsem občanom občine Ormož (18.000 prebivalcev).

Za ohranitev in uveljavitev slovenskega jezika ter za utrditev narodne zavesti so v drugi polovici 19.stoletja začeli ustanavljati Narodne čitalnice – tako tudi v Ormožu leta 1868 v prostorih ormoške Hranilnice (vpisanih 47 udov). Leta 1906 je knjižnica odprla svoje prostore tudi za nečlane in postala javna ljudska knjižnica. Med obema vojnama je knjižnico vzdrževalo in nabavljalo zanj društvo »Ormoška čitalnica«. Po vojni je bilo ohranjenih le malo knjig – ta skromni fond je prevzela leta 1945 Ljudska knjižnica, ki jo je ustanovil občinski odbor OF. Leta 1963 je bila imenovana za matično knjižnico z namestitvijo poklicne knjižničarke gospe Nežke Vaupotič v sklopu Delavske univerze Ormož. Leta 1992 postane samostojen zavod, ki se leta 1995 preseli v nove prostore ormoškega gradu kjer domuje še danes na 500 m².

Knjižnica ima oddelek za odrasle, kjer so knjige postavljene po UDK sistemu in razdeljene na leposlovno, strokovno in literaturo v tujih jezikih.

V prostorih namenjenih za mladino se nahajajo oddelek za cicibane z igralnico, leposlovni oddelek (P,M) in strokovni oddelek z čitalnico za otroke do 15 leta starosti.

Čitalnica se nahaja v pritličju gradu in je namenjena članom in nečlanom knjižnice. Razpolaga s preko 115 različnih naslovov časnikov in revij za odrasle. Knjižno gradivo dopolnjuje bogata fonoteka z več kot 1000 naslovov glasbenih zgoščenk ter popularnih in izobraževalnih videokaset.

V knjižnici je na voljo brezplačen dostop do interneta. Uporabnikom, ki ne poznajo delo z orodji interneta nudimo brezplačne informacije o uporabi.

Pri nas se lahko oglasite od ponedeljka do petka med 11. in 17. uro, v soboto pa so naša vrata odprta za obiskovalce od 9. do 12. ure.

*Željka Nardin-Milovanovič
v.d. direktorica Knjižnice Ormož*



KUHINJA KOGA OB NOVEM LETU

Se noviga leta

Vsak veseli:

Si več let obeta

Vesel naj živi

(Valentin Vodnik, 1799)

Z domačo kuhinjo Koga in okolice me je seznanila tašca in moram priznati, da me je navdušila, saj so bile mnoge jedi zame pravo odkritje.

Leta 1998 je Društvo kmečkih žena pripravilo razstavo dobrot, od takrat pa v meni tli ideja, da je potrebno gradivo zbrati in izdati posebno kuharsko knjigo, ki bo v ponos vsem prebivalcem Koga, Gomile, Vitana, Vodrancev, Jastrebcev in Lačavesi, torej celotni krajevni skupnosti in še komu. Verjemite, z ženo Jelko imava preko petdeset kuharskih knjig iz različnih krajev sveta. Manjkajo pa nama recepti jedi, ki nam jih je pripravljala strara mama in jedi o katerih slišimo od staršev. Prepričana sva, da ste lahko ponosni na svojo kulinarično in vinsko bogastvo.

Vsak kraj ima svojo kuharico, toda te se skrivajo po predalih, zvezkih in še kje. Mnogo receptov in skrivnosti pa se s časoma izgubi in pozabi. Zakaj ne bi te recepte zbrali in jih objavili. Kog bi bil prvi kraj, ki bi imel svojo krajevno kuharico, ki bi predstavljala kulinarično in vinsko bogastvo. Če pa bi popotnik katero izmed teh dobrot lahko poskusil na Kogu bi imel razlog več za obisk.

Zato bom v drugem letu poskušal izdati kuharsko knjigo, ki bo prikazala kulinarično bogastvo Koga in okolice, ob tem pa ne bom pozabil tudi na vinsko bogastvo. Cilj kuharice ni poiskati izvorne jedi ampak jedi, ki so se nekoč kuhale in se še dandanes kuhajo na tem področju. Seveda, če hočem, da pripravim knjigo v ponos vsem krajanom, moram pritegniti čimveč ljudi in društev, ki mi lahko pri tem pomagajo; Turistično društvo, Društvo kmečkih žena, Lovsko društvo, Društvo vinogradnikov, Društvo upokojencev, Društvo ljubiteljev Koga in posameznike, ki lahko kakor koli prispevajo k boljši knjigi. S Turističnim društvom smo že naredili prve korake in z dobro voljo vseh bomo imeli drugo leto kuharico.

Ker se pa bliža novoletni čas in razmišljamo o jedilniku za najdaljšo noč, sem pripravil dva predloga. Ko sem pregledoval knjige in zapiske sem se odločil, da bom upošteval pravilo, ki pravi, da se za novoletno večerjo pripravi svinjina, ker gre potem vse naprej, saj svinja rije naprej in prinaša srečo. Prav tako lahko pripravimo raco ali gos, ker plavata po vodi in prinašata mir in spokojnost. Piščanca pa tradicionalno naj ne bi pripravljali, saj on brska in srečo razbrska.

Ob pripravi novoletnega jedilnika pa ne pozabimo, tako kot bomo jedli za novo leto, bomo jedli celo leto, zato naj bo miza bogato obložena. Predlagam, naj bo miza predvsem bogata z raznovrstnostnimi jedmi in pazimo na pestrost barv, ne pa toliko na količino.

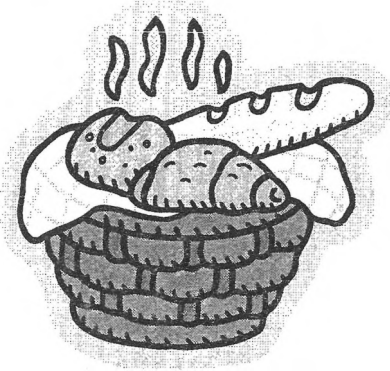


Predlog 1

Kozarec suhega šipona ali penečega vina
Rezina hladetina s čebulo in bučnim oljem
Goveja juha z ribano kašo
Pečna raca polnjena z jabolki in svinjske ribice v mrežici
Kozarec polsuhega vina
Kruhovi trganci
Pražen krompir
Rdeče zelje
Kuhana cvetača prelita s kisló smetano
Endvija s fižolom
Potica
Kozarec sladkega vina
Po polnoči
Kisla juha

Predlog 2

Kozarec suhega laškega rizlinga ali penečega vina
Plošča mešanih sirov
Gobova juha z ajdovo kašo
Šunka pečena kruhovem ali listnatem testu
Kozarec ali dva polsuhega vina
Krvavice
Pire krompir
Hren z jabolki
Praženo kisló zelje ali repa
Rdeča pesa v solati
Zelena solata
Palačinke z orehi, medom in vinskim šatojem
Kozarec sladkega vina
Po polnoči
Kisla juha





Receptov nisem zapisal, ker mislim, da vam recepti niso tuji. Če pa ne poznate recepta, vprašajte sosedo oziroma znanko in mogoče dobite še kakšno idejo. Prednovoletni čas je čas druženja in sporočanja dobrih želja sosedom, znancem, sorodnikom in zakaj ne bi še izmenjali idej in receptov za novoletno pojedino.

Jože Piano, Ljubljana

NA KRATKO O VRTCU

Redni vpisi v vrtec so meseca aprila. Tako smo letos imeli ob vpisu za šolsko leto 2000-2001 vpisanih 36 otrok. Nastal je problem prostora, saj se že od leta 1985 več ali manj srečujemo s prostorsko stisko. Takrat se je namreč vrtec vselil v spodnje adaptirane prostore OŠ.

Letos pa smo se ga. Anica Pevec, g. Miroslav Tramšek, ravnatelj OŠ Miklavž in ga. Marjeta Meško, ravnateljica VVZ Ormož dogovorili, da v tem šolskem letu uporabljamo učilnico v šoli, za potrebe vrtca. Imamo dve kombinirani skupini.

V prihodnjem letu pa se nam obeta razširitev ene igralnice in premestitev celotnih spodnjih sanitarnih prostorov, tako bomo pridobili večji prostor, kajti dobro se zavedamo, da so zahteve in potrebe v projektu uvajanja kurikularne prenove vrtecev velike, možnosti pa omejene.

Vsi si želimo, da bi naši malčki imeli dovolj prostora za gibanje pri naših zaposlitvah in igrah, ki jih izvajamo po programu vzgojnega dela ped šolskih otrok, da bi bili zadovoljni otroci, starši in mi.

In še ena iz otroških ust: »Meni pa so parkeljni prinesli kačalado« (pravilno – čokolada).

*Marija ŠTAMPAR
VVE KOG*



OTROK, ŠOLA, STARŠI – NEKOČ IN DANES

»Nekega lepega sončnega dne« me je po telefonu poklicala Mundova Slavica. Takoj sem vedel, da bodo kmalu izšle Novice. Pogovor je bil kratek. Uspelo mi je veliko poslušati in malo povedati in že sem ostal s slušalko v roki, bogatejši za spoznanje, da sem obljubil napisati sestavek in da je Slavica zelo spretna in prepričljiva. Če malo premislim, moram priznati, da sem zelo vesel vsake številke Novic, zato mi res ni žal časa, ki ga bom porabil za pisanje tega sestavka. To je edini časopis, ki ga preberem od prve do zadnje strani in to večkrat (razen »izčrpnih« finančnih poročil predsednika Sveta krajevne skupnosti). Malokdo od nas, ki Novice samo preberemo, ve, koliko dela in truda je potrebno vložiti za izid takšnega glasila.

Obljuba dela dolg, dolgove pa je najbolje odplačati. Torej nadaljujem.

Pri nas vsi otroci morajo hoditi v šolo odkar je menda neki cesar sprejel takšno odločitev in jo uzakonil. Mogoče bi še danes kdo odnehal, ali sploh ne bi prestopil praga šolskih vrat. Ampak tu ni dvoma, zakon je sprejet - šola je obvezna. Dobro, če že moramo, pač gremo. Tako so takratni starši začeli pošiljati svoje otroke v šolo. Otroci so bili takrat v osnovi takšni, kot smo bili mi in kot so danes naši otroci - ko so zdravi, so tudi nagajivi, razigrani, radovedni, željni raziskovanja, znanja. Takratna šola - resna, stroga, nepopustljiva je namesto razigranosti in nagajivosti videla hudobijo, neubogljivost in kljubovanje. Večina takratnih učiteljev je zelo hitro pozabila, kakšni so bili sami v otroških letih in kako jim je bilo pri srcu, ko so jih »krotili« njihovi vzgojitelji. Seveda so bili med njimi tudi drugačni - svetli žarki učiteljskega poklica, polni razumevanja in ljubezni, vendar - govorimo o večini. Šiba je bila v šoli dovoljena in učitelji so z njeno pomočjo iz ubogih otrok iztresali še zadnje ostanke želje do svobodnega vedenja. Seveda je o nedopustnem obnašanju bilo treba obvestiti tudi starše, in to na tak način, da jim ni bilo lahko pri srcu. Iz sramu je nastala jeza - in spet uboga otroška rit! Takšno je bilo sodelovanje med šolo in starši v času naših dedkov, babic in še naših staršev.

Ko sem sam hodil v šolo, je bilo že veliko drugače. Na šolska leta me vežejo najlepši spomini. Ko bi se lahko vrnil teh nekaj let nazaj! Zjutraj sem vzel torbo in se počasi odpravil proti Kogu. V šoli malo poslušanja, branja, pisanja in že pot domov. To je bilo nekaj posebno čudovitega! Skoraj vsak izmed sošolcev je bil »dodatno krščen« s kakšnim vzdevkom ali zbadljivko. Včasih smo bili kot petelini - »perje« je kar frčalo po zraku, čez nekaj trenutkov pa smo že tiščali glave skupaj in se dogovarjali, kaj bomo ušpičili. Naša nagajivost je naletela kar na precejšnje razumevanje. Ne da bi govoril o odobravanju tega, kar smo počeli, ampak bilo je čutiti približno tako: »Saj so otroci, mi smo bili še hujši. Poskušajmo biti pametnejši in jih nekako prepričati, da se zresnijo.« Naše mame in očetje so bili nekajkrat letno povabljeni na roditeljski sestanek. Takrat so jim učiteljice in učitelji povedali, kako je z uspehom in našim vedenjem v šoli. Ko so se starši vrnil domov, smo včasih iz varnostne razdalje povprašali o rezultatih; vendar je v glavnem minevalo brez posebnega strahu in stresa. Drugega sodelovanja šola - starši se ne spominjam, razen udeležbe staršev na proslavah ob praznikih in zaključkih šolskih let.

Danes je približno 25 let odkar sem hodil na Kog v šolo. Zdaj hodim spet - na govorilne ure, roditeljske sestanke, razne prireditve in skupna srečanja, ki jih organizira šola in se jih starši posebno veselimo. V letošnjem šolskem letu smo bili povabljeni že trikrat.

Prvič smo se dobili na trgatvi v šolskem vinogradu. Najprej čaj in potice, potem resno delo skupaj z otroki. Po malici pa malo športa - »med dvema ognjema« seveda. Po rednih treningih skozi počitnice smo starši tokrat uspeli ugnati silno konkurenco.

Naslednjič smo se srečali, ko so učenci pripravili čudovito razstavo ob zaključku naravoslovnega dne, na temo ZDRAVA HRANA. Le to si je bilo res vredno ogledati.



Izvedeli smo tudi kaj novega. Na koncu pa smo bili gostje prave degustacije jedi iz »Babičine kuhinje«.

Tretje srečanje je ta trenutek, ko pišem te vrstice še pred nami. Pogovarjali se bomo o vlogi staršev pri domačem učenju otroka.

Ta skupna srečanja, ki jih organizira šola, se mi zdijo zelo koristna. Starši smo bolj povezani, drug drugemu povemo kakšno izkušnjo in pridobivamo koristne informacije o vzgoji otrok. Odprtost šole, resno sodelovanje staršev, naša želja po druženju, skupnem učenju in reševanju težav je verjetno rezultat novega načina razmišljanja, novega pogleda na svet okrog nas, ki se postopoma razvija pri vseh ljudeh. Počasi se začnemo zavedati, da dobri medsebojni odnosi – strpnost, razumevanje in ljubezen prinašajo zadovoljstvo v naša življenja. Materialne dobrine sicer potrebujemo, vendar moramo vsaj del energije, porabljene za pridobivanje le teh, usmeriti v gojenje lastne osebnosti, da bomo tako dober vzgled svojim otrokom.

Vsem delavcem šole najlepša hvala in kar tako naprej!

Zvonko Pukšič



Vidi se, da so jedi iz babičine kuhinje zares teknile staršem in otrokom.



SREČNO NOVO LETO 2001



KOGOVSKI KRATKOHLAČNIKI...

MOJ DOM

Moj dom na hribu stoji,
v dolino se veselo smeji.

V dolini pa hišice stojijo,
kjer se male ptičice smeji.

V mojem domu se smeji,
in veselo žvrgolijo.

V domu je otroški smeh,
želim si, da bi bil pri vseh ljudeh.

Pridne roke so pri nas doma,
to se okrog mojega doma vedno
pozna.

V mojem domu sreča živi,
nikoli naj nas ne zapusti.

Ko sonce v dom posije,
ves z zlatom se oblije.



Nuša KUTNJAK

KAKO SVA SE IGRALA

Nekega dne sva se z bratom Lukom igrala. Igrala sva se z avtomobilčki. Sestavila sva avtocesto, ki jo je kupila mama. Poiskala sva majhne avtomobilčke. Postavila sva jih na avtocesto in si določila, katerega bo kdo imel. Luka je imel reševalni avtomobilček, jaz pa policijskega. Potem sva spustila en avtomobilček po avtocesti. Ta se je prevrnil. Luka in jaz sva prišla s svojimi avtomobilčki in rešila potnike. Tako sva se igrala precej časa. Ko pa se je Luka naveličal igrati, je z roko udaril po avtocesti. Ta se je prevrnila. Začela sva se prepirati in tako se je najina igra končala.

Nuša KUTNJAK, 3.R



PRIŠEL MI JE NA POMOČ

Nekega jutra sem prosil očeta, če mi naredi skok, da se bom naučil skakati na smučeh. Oče mi je povedal, da bo skok visok le dvajset centimetrov. Jaz pa sem hotel imeti visokega trideset centimetrov.

Tako dolgo sem ga prepričeval, da mi je obljubil, da bo visok trideset centimetrov. Ob devetih sva šla na hrib in naredila skok. Ko sva skok končala, je oče odšel v hišo, jaz pa sem skakal. Spustil sem se prvič, skoraj sem padel, a sem le ujel ravnotežje. Ko sem se peljal drugič, mi je spodrsnilo in sem padel. Zelo me je zbolelo. Nikogar nisem videl, ki bi lahko prišel na pomoč. Naenkrat je prišel oče, me dvignil in odnesel domov.

Oče je imel prav, skok je bil previsok.

Primož PUKŠIČ, 4.a

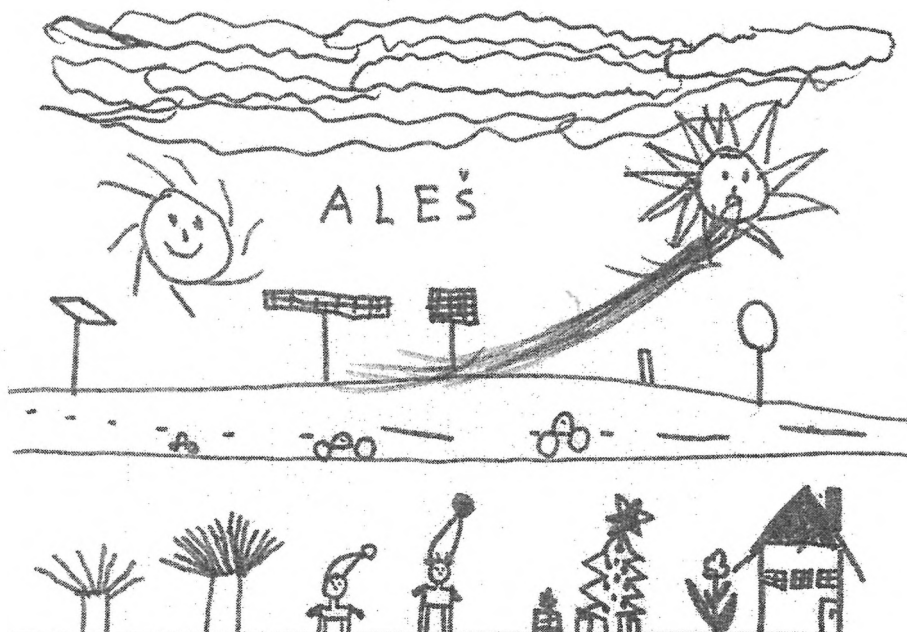
JOJ, KJE SEM!

Nekega dne sem šel k sošolcu na obisk. Ko sem prišel tja, sva se igrala in pogovarjala. Ura je hitro tekla in moral sem domov.

Hodil sem in hodil, ko za sabo zagledam nekega razbojnika. Prestrašil sem se in tekel, kolikor so me noge nesle. Zelo daleč, daleč. Skril sem se za grm in opazil, da sem na čisto nepoznanem kraju. Jokal sem, razmišljal in klical na pomoč, vendar me nihče ni slišal. Potem sem se spomnil, kako smo se učili v šoli pri spoznavanju narave in družbe o orientaciji. Zagledal sem štor in pogledal na kateri strani so letnice gostejše. Vedel sem, da imam hišo na jugu in sem varno prišel domov.

Doma so bili že vsi pri večerji in videti so bili zaskrblejni. Povedal sem jim, da me je preganjal razbojnik. Mama mi je povedala, da je to bila samo senca.

Oskar MUNDA, 3.a

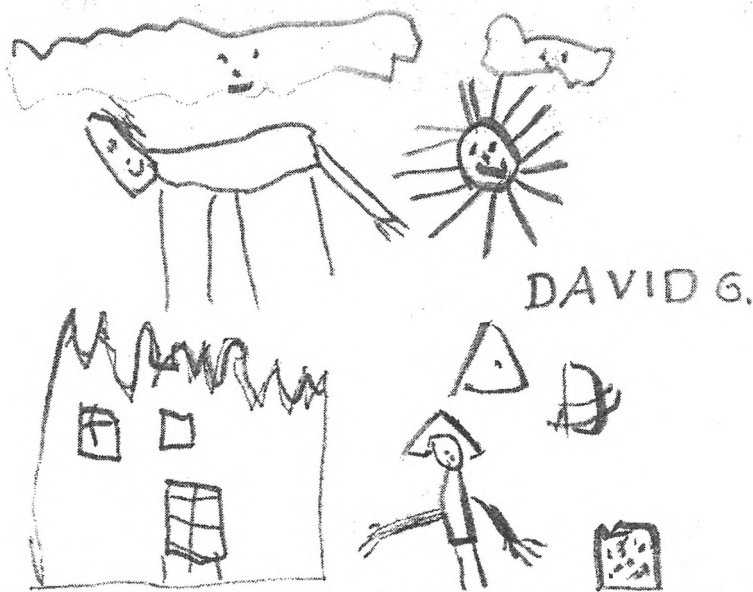




V ŽIVALSKEM VRTU

Doma smo se že dolgo pogovarjali, da bi šli na izlet v Ljubljano v živalski vrt. Zmenili smo se s Kolaričevimi in šli skupaj.

Na poti smo videli, kako gradijo novo cesto. Deli ceste so bili v zraku, podprti z velikimi stebri. Mogoče je cesta zdaj že končana.



Nekje ob cesti smo se ustavili in naredili piknik. Naše jedi so privabile celo ose. Joško je ubil najbolj nadležno. Ko smo se najedli, napili in spočili, smo nadaljevali pot.

V Ljubljani smo zašli in neka gospa nam je povedala, kje je sploh živalski vrt. Prispeli smo. Otroci smo si optali nahrbtnike, vzeli vsak svojo pijačo in priboljške s seboj. Pred živalskim vrtom nas je pozdravilo

okostje slona, znotraj pa še divje svinje. Prišli smo ravno ob uri, ko hranijo morskega leva. Bila je tako prijetna in smešna predstava. Potem smo se odpravili naprej. Medved je hlačal naokrog po svojem prostoru, lisice, ki živi z njim, pa ni bilo, mogoče se je skrila. Risa nismo mogli videti. Ustavili smo se pri opicah, ki so zganjale norčije. Nadaljevali smo pot proti divjim kozam in jih opazovali skozi daljnogled. Videli smo še srne in srnam podobne živali. Lahko smo jih tudi božali. Na drugi strani so bile race, gosi, pavi, noji in druge živali. Očarala nas je žirafa s svojim dolgim vratom. Pozdravil nas je tudi slon. Čisto nazadnje smo šli v koč, kjer domujejo kače in kuščarji. Kače so se mi zdele najbolj strašne od vseh živali.

Starši so bili že zelo utrujeni, mi otroci pa polni energije. Zato so straši sedli na klopi pri igrišču, mi pa smo se šli igrati. Tam je bil steber, na katerega smo plezali. Matjaž ga je preplezal največkrat, ne da bi stopil na tla. Domov se nam skoraj ni ljubilo, toda, kaj hočeš, morali smo iti.

Na poti domov smo se ustavili v Trojanah. Kupili smo krofe za babico in dedka in polizali velike sladolede.

To je bil zelo razburljiv dan in želim si ga zapomniti. Upam, da bomo še kdaj šli na tako lep izlet.

Andrej ŽIBREK, 4.a



SREČNO NOVO LETO 2001



PUSTOLOVŠČINA

Nekega lepega dne, ko sem vstala sem opazila da je danes prvi dan za raziskovanje. Kmalu za tem sta prišli sestrični Tina in Iva. Po kosilu smo se odločile, da bomo raziskale podstrešje.

Stekle smo po stopnicah in že se je prikazalo podstrešje. Najprej smo pogledale knjige, zatem stare obleke in še marsikaj. Pogledale smo v najbolj temne kotičke in videle razne pajkove mreže. Nenadoma je nekaj zašumelo in me smo se prestrašile. Odločile smo se, da bomo to raziskale. Pogledale smo vse in nič. Spet smo zaslišale ta zvok in končno pogledale še zadnji kot. Toda tam ni bilo ničesar. Zagledala smo belo žival in opazila, da je to mucek. Tako smo si oddahnile.

V miru smo odšle s podstrešja in pripovedovale o svoji pustolovščini.

Anja KOLARIČ
4.a

IMELA SEM SREČO

Bila je sobota in komaj sem čakala , da gremo v Ljutomer po moje novo kolo. Kar naenkrat smo že bili v avtu in se peljali našemu cilju naproti.

Ustavili smo se šele pred izložbo s kolesi. Stopili smo v trgovino in izbrala sem si modro kolo. Z njim sem se peljala do avta, nato pa z avtom vsi brž domov. Ko pa smo prišli domov, sva se z bratom takoj šla vozit na cesto. Vozila sva se in naenkrat sva sklenila, da bova tekmovala. Zagnala sva se in po približno tridesetih metrih je brat zavil na mojo stran. Hotela sem zavirati, a že sva se zaletela. Padla sem s kolesa na brata, kolo pa zraven mene. Hitro sem se pobrala, saj mi na srečo ni bilo nič. Nato sem pomagala še vstati bratu. Oba sva odnesla le nekaj prask. Pregledala sva še kolesi. Ne mojemu, ne njegovemu ni bilo nič. Odpeljala sva se proti domu.

Doma sva povedala za najino nesrečo in vsi so bili presenečeni, ko so videli, da sta najini kolesi nepoškodovani.

Ana MUNDA
4.a



SREČNO NOVO LETO 2001



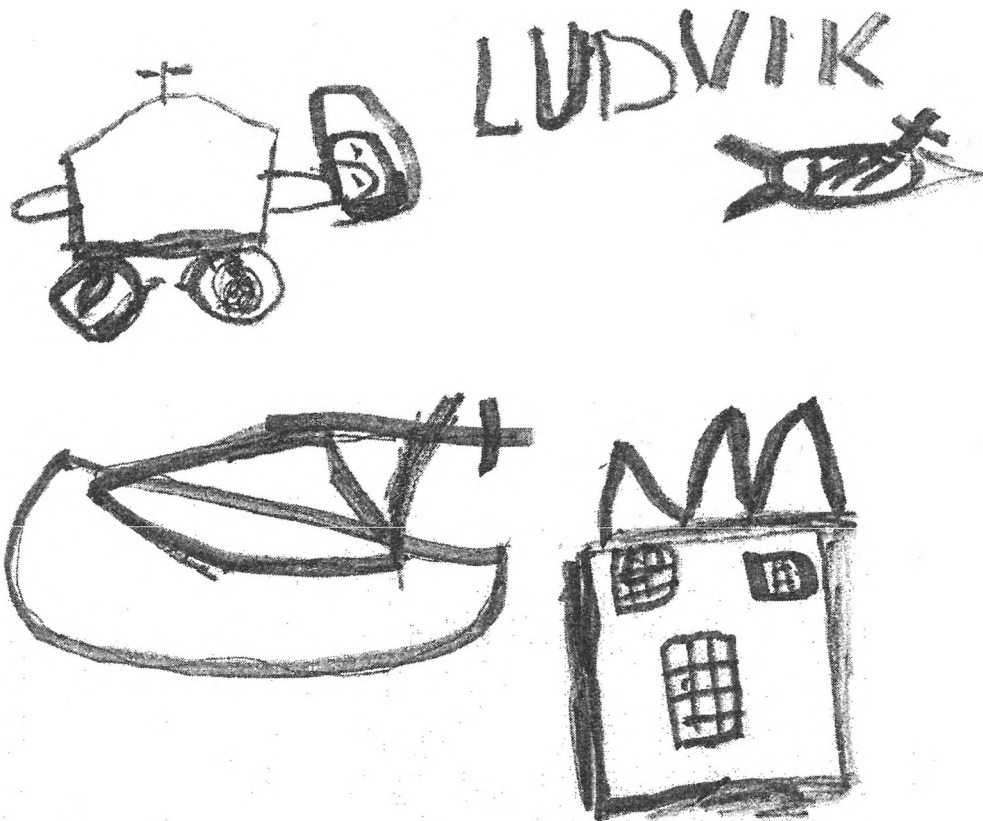
NEPRIČAKOVANO DARILO

Bil je lep zimski dan in do božiča je bil samo še en dan. Komaj sem čakal, da bo miza obložena z darili.

Želel sem si, da bi za darilo dobil smuči. Mislil sem, da tega darila ne bom dobil. In tako se je tudi zgodilo. Na božični dan smo se oblekli in odšli k maši. Prišli smo domov, se najedli in začeli odpirati darila. Na mizi ni bilo nobenega podolgovatega darila. Dobil se rokavice, oblačila in igrače, na mizi pa je ostalo še eno darilo zame. Odprl sem ga in v njem je bil majhen daljnogled. Vsa tista darila sem dobil vsako leto, daljnogleda pa še nikoli. Z njim sem opazoval ptice, ki so po zimi letale okrog ptičje hišice. Zahvalil sem se teti za darilo, ker je morala že isti dan oditi.

Z nepričakovanim darilom sem si imel kaj početi, saj sem rad opazoval živali.

Oskar MUNDA
3.a





PAPAGAJ IN MUCA

Nekoč je imela moja sestrična papagaja. Dala mu je ime Pikec. Imela ga je v kletki in v svoji sobi. Doma je imela tudi muco z imenom Maca.

S svojima živalcama je bila zelo zadovoljna. Nekega dne je Maja pozabila zapreti vrata svoje sobe. Maca je seveda to takoj opazila in smuknila v sobo. Maca je Pikcu nagajala, ga je praskala, da je Pikec kar kričal. Majina mama je zaslišala kričanje in takoj stekla v sobo. Maco je takoj nagnala, Pikca pa je odnesla v kuhinjo. Ko je Maja prišla domov, se je razjezila, zakaj je Pikec v kuhinji. Mama ji je vse lepo razložila in tako je Pikec ostal v kuhinji. Neko soboto se je Maca spet pritihotapila v kuhinjo. Ko je zagledala, da je Pikec v kuhinji, se je razveselila. Pikec jo je vprašal, kaj hoče. Maca pa se je Pikcu opravičila za tisto od zadnjič.

Pikec ji je odpustil in tako sta postala dobra prijatelja.

Špela BORKO
3.a

HRUŠKA BUŠKA

Ob brajdah imamo posajeno hruško. Pridno smo hodili po hruške, dokler še ni ostala samo ena. Bila je prava hruška buška.

Hodil sem okrog drevesa in tuhtal, kako bi prišel do nje. Z grabljami je nisem dosegel, ker so bile prekratke. Hruška buška se je zibala na veji, kot bi se mi posmehovala. Hotel sem splezati na drevo, pa mi ni uspelo. Poklical sem očka. Prosil sem ga, naj mi strese hruško buško. Očka je močno stresel hruško.

Hruška buška je padla. Pa ne na tla, ampak na mojo glavo. Zdaj sem imel končno hruško v rokah, buško pa na glavi.

Martin PLEMENIČ
4.a

KER NISEM UBOGAL

Bilo je v soboto zjutraj, ko smo se pripravljali za siliranje koruze. Ata je šel k sosedu po transporter. Spodnji del je odstranil, ker ga ni rabil. Odpeljal ga je v garažo.

Na njem je bila ročica za dviganje in spuščanje transporterja. Bil sem radoveden, kako to deluje. Vrtel sem ročico naprej in nazaj, kakor hitro sem mogel. Ata mi je rekel, naj jo pustim pri miru. Odšel sem in počakal, da so odšli k zajtrku. Ko ni bilo nikogar v bližini, sem spet veselo vrtel. Naenkrat mi je ročica ušla. Udarila me je po glavi. Ves krvav sem pritekel k mami. Odpeljala me je v bolnišnico na Ptuj, kjer so mi rano zašili.

Dobil sem belo kapo. Če bi ubogal, se mi to ne bi zgodilo.

Martin PLEMENIČ
4.a



**STATISTIČNA KRONIKA KRAJEVNEGA URADA KOG ZA OBMOČJE
KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG ZA LETO 2000**

Vsi navedeni podatki veljajo za obdobje od 1. januarja 2000 do 12. decembra 2000.

Prebivalci po spolu in naseljih:

Naselje	Ženske	Moški	Skupaj
GOMILA PRI KOGU	83	96	179
JASTREBCI	85	88	173
KOG	126	135	261
LAČAVES	68	71	139
VITAN	47	44	91
VODRANCI	77	72	149
SKUPAJ	486	506	992

Rojeni v navedenem obdobju:

Ženske 4 + moška 2 = 6 otrok

Umrli krajani:

Umrli doma	Umrli drugje	Skupaj
8	8	16

Prijave oziroma odjave stalnega prebivališča:

Prijave: 19 oseb

Odjave: 15 oseb

Poročeni v navedenem obdobju: 5 parov

Število krajanov, ki so v letu 2000 bili stari nad 70 let:

Naselje	Ženske	Moški	Skupaj
GOMILA PRI KOGU	6	6	12
JASTREBCI	16	8	24
KOG	27	8	35
LAČAVES	10	7	17
VITAN	7	-	7
VODRANCI	13	10	23
SKUPAJ	79	39	118



Najstarejša krajana sta.

HANŽELIČ JULIJANA, Jastrebeci 22, ki je dopolnila 92 let
ZABAVNIK ALBIN, Vodranci 19, ki je dopolnil 89 let



Vsakoletnega tradicionalnega srečanja starejših krajanov na Kogu se je udeležil tudi najstarejši – Albin Zabavnik iz Vodranec, pridružila pa se mu je tudi najstarejša udeleženka srečanja Ivana Štampar s Koga.

*Vodja KU Kog:
Jože PRAPOTNIK*

ČESTITKA

Vsem KRVODAJALKAM IN KRVODAJALCEM, ki so darovali svojo kri, da bi pomagali tistim, ki jo potrebujejo.

ŽELIM, DA BI ZDRAVI IN SREČNI VKORAKALI V LETO 2001.

Še naprej bodite humani in s sabo pripeljite še druge, ki želijo pomagati, pomoči potrebnim. Nikoli ne veš, kdaj boš sam ali tvoj prijatelj rabil darovano KRI.

*Predsednica RK Kog
Marta Hlebec*



ŽUPNIJSKA CERKEV SV. BOLFENK NA KOGU

Iz naših krajev so se ljudje pred nekaj stoletji zbirali k božji službi v cerkvi pri Veliki Nedelji. Ostra zima in huda vročina sta prav gotovo predstavljali veliko žrtev za tistega, ki je hodil tako daleč. Zato so na kogovskem hribčku že pred letom 1600 postavili prvo kapelico. Po doslej znanih podatkih je bila na Kogu prva cerkev postavljena leta 1607.

Sedanjo cerkev, ki je posvečena sv. Bolfenku, so začeli graditi leta 1683. S prostovoljnimi delom in prispevki okoliških ljudi je bila dograjena leta 1688. Prvi župnik je bil umeščen leta 1875.

Pravo opustošenje je cerkev doživela med drugo svetovno vojno. Bila je bombardirana in močno razdejana. Dolga leta ni bila uporabna za bogoslužje.

Odbor za obnovitev cerkve je bil ustanovljen že leta 1946, vendar zaradi nenaklonjenosti takratnih oblasti do cerkve in finančne ter materialne izčrpanosti krajanov od vojne, so obnovitvena dela stekla šele v letu 1957.

Cerkev je bila za bogoslužje dokončno usposobljena leta 1958. Tako je tukajšnji župnik p. Ignacij Klasinc blagoslovil cerkev in po dolgih štirinajstih letih je imel v cerkvi prvič sveto mašo.

Pomembnejša obnovitvena dela na cerkvi in znotraj nje so si kronološko sledile takole:

- 1959 – v župnijsko cerkev se je napeljala električna, zakristija je dobila zunanji omet, popravljena, obnovljena in obešena je bila večna luč, izvršila se je zidava zvonika
- 1960- naredilo se je novo stopnišče na kor, nov vhod v stransko kapelo, zunanji omet in vhod pri glavnih vratih, nova spovednica in nova glavna cerkvena vrata
- 1967-popravili so streho na cerkvi
- 1970-cerkev je dobila v dar do sedaj sposojeni oltar in križev pot
- 1978-barvanje strehe cerkvenega zvonika
- -1982-večja obnovitvena dela v notranjosti cerkve: rušenje oboka v cerkvi, velbanje stropa, odstranitev ometa v višini sedanje lesene obloge, izkop za nova tla, položene klinker ploščice, obnovljena električna napeljava, popravila na koru, barvanje cerkve, dvojna zasteklitev oken, urejanje ogrevanja cerkve, tapeciranje in lakiranje klopi, oblaganje sten z lesom
- -1985- blagoslovitev novih orgel
- -1987-blagoslovitev novega daritvenega oltarja
- -1988-ozvočenje cerkve
- 1990-narejeno električno zvonjenje
- 1992-obnovljen zvonik
- 1996-v zvonik sta bila potegnjena dva nova zvona
- 1997-obnovljena streha in vgrajena nova stolpna ura v zvoniku
- 1999- začetek obnove fasade, ki je bila dokončana aprila leta 2000

Fasado je blagoslovil škof dr. Franc Kramberger 29. oktobra letošnjega leta.

Kljub majhnemu številu krajanov smo zadovoljni, da lahko vsaj tako skrbimo za našo cerkev, ki so jo naši predniki zgradili in ohranjali v še težjih časih.

Hvala vsem, ki pomagata, da je cerkev sv. Bolfenka še vedno lepa in urejena.

Irena LUKMAN



OBVESTILA

*Zimsko službo bo opravljala za celotno krajevno skupnost g.Rajko Bukovec s.p.

*Vsi ,ki še ne plačujete krajevnega samoprispevka le to uredite pri svojem delodajalcu sicer bomo morali ukrepati.Tudi delodajalec je kazensko odgovoren.

*Lastniki parcel ob cesti ste -smo dolžni odstraniti veje dreves ,ki visijo nad cestno površino ,sicer jih bomo odstranili na stroške lastnika.

*Društvo upokojencev Kog se je s 1.12.2000 vključilo v mednarodni projekt **STAREJŠI ZA ZAŠČITO SVOJIH PRAVIC ,ZA VEČJO KVALITETO ŽIVLJENJA** ,ki bo potekal dve leti v sodelovanju z drugimi društvi upokojencev (Ivanjковci,Ptuj,Ljubljana,in iz Bosne - Gračanica)Projekt vodi in financira Slovenska filantropija center za promocijo zdravstva v sodelovanju s Svetom Evrope .Projekt bo potekal dve leti in vas bomo obveščali o aktivnostih.

Zdravko Hlebec



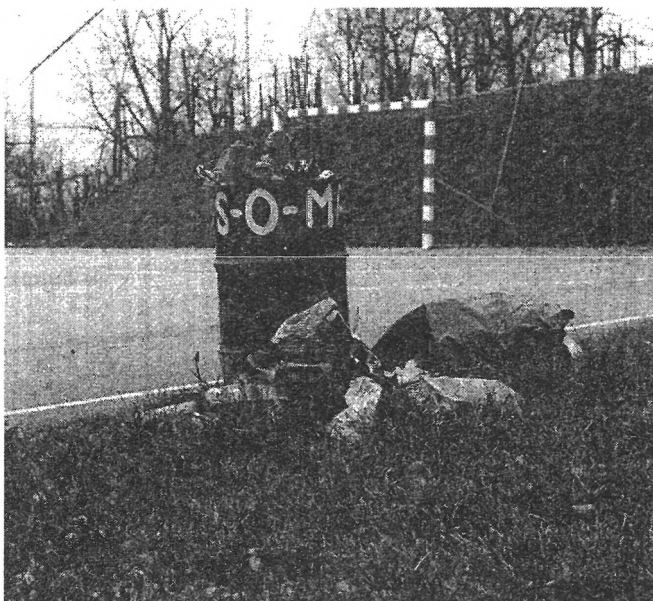
DELOVANJE SVETA KS V LETU 2000

Svet je deloval na sejah sveta posamezni člani pa so svoje aktivnosti opravljali v svojih vaseh glede na problematiko ,ki se je pojavljala in prenašali probleme na sejo sveta.

Največ časa in problemov je bilo pri reševanju vzdrževanja cest saj imamo glede na število prebivalcev največ cest na prebivalca v občini Ormož.(cca 30 km).Med večja dela ,ki so bila opravljena štejemo:

- modernizacijo ceste Vodranci
- dokončanje prevleke v Gomili
- ureditev bankin in odvodnjavanja na navedeni cesti
- ureditev odvodnjavanja na drugih cestah
- košnja bankin in nabrežin
- gramoziranje cest po celi KS
- ureditev fasade cerkve in razsvetljave
- ureditev Kužnega znamenja
- večja vzdrževalna dela v vežici
- s pomočjo ministerstva in lastnikov uredili 25 vodnjakov in izvirov
- nabavili ozvočenje za pokopališče
- uredili okolico KS-tlakovali
- sodelovali pri pripravi Tedna turizma in prijateljstva
- pomagali pri ureditvi čiščenja dela Trnave
- izvedli izmero grobov in uredili kataster grobov
- opravili še vrsto drugih driobnih del ,ki se jih ne vidi ali pa jih nočemo videti

*Predsednik sveta
Zdravko Hlebec*



Na igrišču sod z odpadki in smetmi že od Tedna turizma in prijateljstva zaman čaka, da bi ga kdo izpraznil. Medtem pa prav gotovo ni ponos kraju, niti dobra družba otrokom iz vrtca, ki so se na igrišču dostikrat razigrano igrali.

**REALIZACIJA FINANČNEGA PLANA ZA 2000 IN PLAN ZA 2001 LETO**

Finančni plan in rebalans smo pred dnevi sprejeli in je razviden iz spodnje tabele enako plan za leto 2001. Navedene so le nekatere zanimive postavke druge pa lahko dobite v tajništvu KS.

(*vrednosti so zapisane v 000 SIT)

Naziv	REALIZACIJA	REBALANS	PLAN
	1999	2000	2001
PRIHODKI*	15.340	16.692	13.613
-od referendumu	7.795	7.990	8.330
-od pokopališča	996	1.204	1.200
-od občine	2.320	4.448	3.803
-iz države	4.229	3.050	
-drugi viri			280
ODHODKI*	17.643	16.582	13.613
-plače in drugi pri.	3.115	259	0
-blago in storitve	6.045	9.944	6.095
voda ,el.komun .str.	1.132	546	529
pisarniški mat.	528	499	529
-tekoče vzdrževanje	3.675	5.389	4.566
objekti	407	150	235
ceste	3.108	3.855	2.817
okolje	0	510	582
pokopališče	69	400	854
-drugi odhodki	693	3.489	425
-tekoči transferji	574	40	100
-inv.vzdrževanje	2.693	1.990	1.818
oprema	-	600	800
inv.vzdrževanje	893	590	218
druge inv.	1.800	-	800
-investicije za ceste	4.800	4.313	5.600

(*vrednosti so zapisane v 000 SIT)

Povzetek iz finančnega plana pripravil:

Zdravko Hlebec



KAJ SMO NAREDILI IN KAKO DELAMO V SVETU KS

Res je, da ne morem izražati nekih velikih pohval. Seje Sveta so mučne in dolgotrajne. Poštenje je kaj malo vredno! Sam sem že večkrat razmišljal o odstopu, to bi bilo zame najboljše. Tega pa nočem narediti, kajti potem bi se posamezniki še bolj napihovali in seveda s prstom kazali name. Nekatere pa bi morda razočaral. Sam upam, da bom vzdržal do konca mandata. Nikoli več pa me ne bo nihče prepričal, da bi kandidiral za člana Sveta KS! Nikoli nisem kandidiral zato, da bi zaradi tega imel osebno korist, še manj pa zaradi tega, da bi hotel biti pomemben. Iskreno sem upal, da se bo dalo nekaj narediti. Žal pa večina le hlapčevsko prikimava in tako omogoča marsikaj.

Jasno upam napisati, da mi je resnično uspelo, da smo tudi s krajevnim samoprispevkom modernizirali cesto v Vodrancih. Ta cesta je bila v planu, to je bilo potrjeno na referendumu. Navkljub temu pa so nekateri imeli drugačne načrte. Za uresničitev le-teh so uporabljali vse mogoče. Sam sem glede tega bil jasen in tudi odličen, da bom za to, da bo spoštovan referendumski plan črpal vse možne pravne poti. NIHČE nima pravice spreminjati referendumskega plana. Vsem tistim, ki mi očitajo nepravilnosti, toplo priporočam, naj si prečitajo Ustavo RS!

Sam trdim, da bi morali delovati tako, da bi iz sredstev krajevnega samoprispevka dobila vsaka vas nekaj. Zelo neprimerno in nepošteno je govoriti, da za samoprispevek dajejo največ le nekateri. Razumeti moramo, da so sredstva iz samoprispevka zelo majhna v primerjavi z investicijami.

Najmanj so dobili vaščani Lačavesi. Sam sem pisno predlagal, da naj bi dali v plan modernizacijo cesto št.: 803411 v Lačavesi. To je cesta mimo Kosovih. Uporabljamo jo mnogi in ne resnično tudi obvozna cesta proti Miklavžu, saj se s tem izognemo nevarnemu križišču na Vitanu. Žal nisem dobil podpore. Nasprotno, tudi tisti, ki jo uporabljajo, so se sprenevedali. Povedali so mi med drugim tudi, da sem pod vplivom družine Kos, ki živi ob tej cesti, drugi pa je bojda ne uporabljajo. Pri polni zavesti si upam trditi, da name resnično ni moč vplivati, nisem vodljiv človek, pač pa človek, ki poskušam biti čim bolj realen do vseh! Nič nimam proti nikomur, vendar me nihče ne more prepričati, da prej omenjena cesta ni pomembnejša, kot cesta, ki vodi le do ene hiše v Gomili. Očitno imamo dvojna merila in kategoriziramo tudi ljudi! Žal... Sam si kaj drugega ne morem misliti.

Velike probleme imamo s kategorizacijo cest. Večina bivših krajevnih cest je prekategorizirana v občinske. Najslabše se piše tistim, kateri imajo zemljo ob cesti, ki je nižjega ranga-javna pot. Le-ti si bodo morali vsaj tako trdi predsednik KS, odslej cesto vzdrževati sami.

Sam trdim, da je ta kategorizacija, ne samo krivična, pač pa tudi napačna. Smešno je, da so nekatere ceste kot občinske vrisane tudi na privatnih zemljiščih. Ne vem, ali bo občina zemljišča odkupila. Dejstvo pa je, da so v neposredni bližini res občinske ceste, kar pomeni, da tisti, ki so risali te nove zemljevide, niso upoštevali katastra, kar je precej čudno! Vedno sem trdil, da se svet KS Kog vtika v zadeve, za katere še zdaleč nima pristojnosti.

Ena od tega je vsekakor tudi bivši krajevni praznik, ki bi naj bil odslej spominski dan na vse v drugi svetovni vojni pobite Kogovčane. Sam bi se s tem strinjal, če tega dneva ne bi spolitizirali do skrajnosti! Udeležil sem se lanskoletne proslave. Razlog, da sem šel tja je bilo povabilo, ki je bilo objavljeno v Novicah. Tam je pisalo, da bo to spominski dan na vse padle. Po proslavi sem bil več kot razočaran..

Očitno člani Zveze borcev še niso doumeli niti tega, da je podlo si prisvajati določene ljudi. S temi žrtvami, ki so bile ustreljene v Mariboru, hočejo še naprej opravičevati to, da so si po vojni prisvojili oblast. Prepričan sem, da so ljudje, ki so bili ustreljeni kot talci, največjo



žalost prinesli prav svojcem. Ne samo, da so ostali brez svojih najdražjih. V večini primerov je sledila zaplemba premoženja, družine pa so večinoma izselili v taborišča. To so bile žrtve naših družin, nikakor pa ne žrtve tistih, ki so bili »globoko v slami«! Slednji so te ljudi kaj slabo poznali.

»Tovariši in tovarišice«, takšen je bil začetek govora predsednika Zveze borcev na lanski proslavi. No, če se nimate pohvaliti z ničim drugim, vas lepo prosim, da pustite naše ljudi pri miru! Med ustreljenimi je bil tudi moj dedek Bogomir Pokrivač, ki bi se vsekakor sramoval vsega tistega, kar so nekateri počeli med in po vojni. V imenu naroda seveda...

Predlagal sem, da če že proslava mora biti, da se potem naj organizatorji proslave sedejo za isto mizo s potomci ustreljenih, kajti pravica nas vseh je, da povemo, kako naj proslava izgleda. Trdim, da so bili žrtve druge svetovne vojne tudi tisti ljudje, ki so bili pobiti v domačem kraju. Njihovi svojci niti ne vedo za njihove grobove, čeprav so morda v neposredni bližini! Daleč so že vojne grozote, ostale pa so še globoke nezaceljene rane in bolečine tistih, ki še dandanes ne vedo za svoje starše. Ubiti človeka je zločin, ne glede na to, na kateri strani je bil. Skrajni čas je, da to priznamo in živimo naprej brez sovraštva in laži! Svet KS, oz. člani tega pa bi morali biti neopredeljeni. Vsak naj se spomni svojih v miru in tišini in nehajmo delati spektakle iz človeških usod.

Na zadnji seji smo razpravljali tudi o pokopališču. Baje je velik problem s košnjo trave. Bile so pritožbe, da je pokošena trava raztresena vsepovsod, tudi po grobovih in spomenikih. Razumem ljudi, ki plačujejo najemnino za grobove. Njihova pravica je, da pričakujejo spoštljiv odnos do grobov svojcev. Mislim, da bi se z malo volje dalo urediti tudi to. Končno se iz najemnin za grobove zbere kar lepa vsota. Vztrajam pa, da ni rešitev škropljenje trave s herbicidi, kot je predlagal eden od svetnikov. Pomislite, kakšno okolje bomo zapustili svojim potomcem, če bomo vse uničevali!

Vsem krajanom in krajanom želim vse najboljše. Problemi res so, a s skupno voljo in z zaupanjem do sočloveka so rešljivi.

Bogomir LUCI



SREČNO NOVO LETO 2001



TURISTIČNO DRUŠTVO KOG

Dosti aktivnosti v TD Kog je letos potekalo v sklopu Javnih del. Tako so se začeli zapisovati turistični potenciali na Kogu in okolici, potekala so dela na razglednem stolpu in invalidski poti. Sodelovali smo tudi pri pripravi kolesarskih poti v Sloveniji.

Že tretje leto zapored smo organizirali teden turizma in prijateljstva, ki pa se v bistvu vse bolj oddaljuje od prvotno zamišljenega pred tremi leti. Vzrok je predvsem pomankanje ljudi v samem društvu pri organizaciji in izpeljavi. Zato pač vse prepustimo v roke posameznim društvom, s tem, da je prvotni namen seveda isti.

Med letom smo sodelovali tudi na sejmu v Gornji radgoni ter predstavili delo društva na zboru turističnih društev Slovenije v Žalcu.

Ena pomembnejših aktivnosti za prihodnost društva pa je tudi dogovarjanje z Občino Ormož glede uporabe »Košarkine hiše« v turistične namene (ureditev zbirke starih predmetov,...)

Večkrat se pojavljajo vprašanja in dvomi, kaj nam je dobrega prinesel začetek javnih del v letu 1996 in vse poznejše aktivnosti preko različnih organizacij, kar se tiče turistov na Kogu. Nekaj odziva je vsekakor bilo v tem času. Postali smo v nekaterih krogih turistične klientele vsekakor bolj znani kot smo bili prej, več smo se pojavljali v časopisju, itd. Zvrstilo se je kar nekaj skupin, ki so si želeli ogledati prav naš Kog. Mogoče ste in smo iz vsega pričakovali več, toda napredek je bil vseeno dosežen. Kdor trdi še vedno nasprotno, naj poskuša sam doseči kar smo poskušali mi.

Tako kot se bo kmalu izteklo leto 2000, se v letu 2001 izteče tudi moj štiriletni mandat predsednice turističnega društva. Zato vas prosim, da se vsi vsaj malo zainteresirani, udeležite občnega zbora enkrat v januarju ali februarju (vabila še pridejo) in izvolite nekoga z novimi močmi in veseljem za delo v turizmu.

V imenu TD Kog vam želim prijetne praznike in obilo sreče, zdravja ter veselja v novem letu 2001!

*Predsednica TD Kog
Katja ČURIN*

JAVNA DELA V TD KOG

Prve štiri mesece je preko javnih del v Turističnem društvu delal Zdravko Hlebec, ki se je nato zaposlil drugje. Tako so ostala nedokončana nekatera dela. V sodelovanju z gospodom Pianom smo se dogovorili za zbiranje starih receptov, ki bi bili urejeni in zbrani v knjigo receptov s Koga. Ker so nam odobrili spremembo, je bil preko zavoda v ta namen izbran delavec-kuhar, Zdravko Hlebec ml., ki bo v mesecu decembru in v naslednjem letu 2001 zbiral stare recepte za že omenjeno knjigo katere avtor naj bi bil g.Piano. Poleg starih receptov se bodo zbirali tudi stari predmeti.

Krajane Koga lepo prosimo za sodelovanje!

Turistično društvo Kog



Zavod RS za zaposlovanje
Urad za delo Ptuj

ZADEVA: POROČILO O IZVAJANJU JD V LETU 2000

Izboljšanje turistične ponudbe Koga in sodelovanje s sosednjimi KS

Izvajali že tri leta, vendar samo v tem letu 4 mesece, potem pa se je delavec g. Zdravko Hlebec iz javnih del zaposlil na podobnih področjih in si zagotovil zaposlitev za najmanj 3 leta.

Poročilo: V času poteka JD v prvih štirih mesecih letošnjega leta so se opravila dela predvidena iz programa za to obdobje in nekatera so potekala v sodelovanju s Slovensko Filantropijo, kjer se je delavec Zdravko Hlebec zaposlil in je bilo tako večina pomembnih del zaključena in sicer:

- izdelava dela turistične ponudbe
- zapisi turističnih potencialov
- pomoč pri delu KS
- priprave in izvedba Tedna turizma in prijateljstva
- sodelovanje s sosednjimi KS na področju turizma
- navezava stikov s sosednjo Hrvaško
- priprava in izvedba Invalidske poti po Kogu
- sodelovanje pri izboljšanju turistične ponudbe ob VTC 15
- priprava programa za JD v letu 2001
- druga dela za TD Kog in druga društva

Opis del:

- pomoč pri vodenju informacijske pisarne
- pomoč pri organizaciji Tedna turizma in prijateljstva
- pomoč pri delu KS in drugih društev
- pomoč pri pripravi zapisovanja spominov

Realizacija programa:

- na območju KS so se zapisali potenciali
- izdelali so se različni turistični produkti
- organizirala se je skupna turistična ponudba ob različnih priložnostih
- navezali so se stiki s ponudniki ob VTC 15
- glede na čas trajanja so bili cilji preseženi

V program je bila vključena ustrezna oseba (g. Zdravko Hlebec) glede na razpis, saj je imela VII stopnjo.

Oseba je bila za predvideno delo ustrezno usposobljena saj se je predhodno usposabljala preko agencije HALO.

Po končanju JD se je oseba zaposlila v sodelovanju s TD Kog pri vodenju projektov, ki bodo tudi upoštevani na področju Koga in okolice.

Sodelovanje z zavodom je bilo korektno in v primeru nejasnosti smo se ustrezno dogovorili. Tudi sodelovanje s sosednjimi TD je bilo zadovoljivo.

Upamo, da se bo delo nadaljevalo na drugih področjih in s tem prispevalo k hitrejšemu razvoju kraja.

Upamo, da se bo delo in sodelovanje z zavodom in občino nadaljevalo in tako prispevalo k hitrejšemu razvoju kraja.

Vsem, ki so prispevali, da se je program odvijal, se zahvaljujemo.

*Turistično društvo Kog
Katja Čurin*



SREČNO NOVO LETO 2001



POTEK TEDNA TURIZMA IN PRIJATELJSTVA

Teden turizma in prijateljstva je tudi letos organiziralo Turistično društvo skupno z ostalimi društvi v kraju in samostojnim podjetnikom, ki je prevzel gostinski del ponudbe. Turistično društvo je naročilo in plačalo najem šotora, to je 180.000,00 Sit. Stroške vabil in plakatov je pokrila Krajevna skupnost Kog.

Vsem sponzorjem, ki so kakorkoli prispevali, da so prireditve zadovoljivo potekale se v imenu TD Kog najlepše zahvaljujem. Hvala tudi Zvezi invalidov in g. Krajnc Miranu, da so sodelovali pri izpeljavi in otvoritvi invalidske poti po Kogu, hvala vsem društvom in posameznikom, ki so aktivno sodelovali pri prireditvah.

Kljub nekaterim pomankljivostim pri gostinski in turistični ponudbi upam, da ste tako obiskovalci kot tudi ponudniki bili zadovoljni.

Veseli bomo vaših pripomb in nasvetov v zvezi s samo vsebino in programom bodočih tednov turizma!

Zdravko Hlebec

BOŽIČ, NOVO LETO, PIROTEHNIČNI IZDELKI:

Približujejo se božični in novoletni prazniki. V tem času boste mnogi zapustili svoje domove, nekateri tudi za dlje časa. Pomembno je, da poskrbite za lastno varnost in varnost vašega premoženja.

V tem času se vsako leto poveča uporaba pirotehničnih izdelkov (petarde, rakete itd.)

Z uporabo le-teh se vsako leto pripeti preveč nesreč s telesnimi poškodbami (opekline, ožganine, raztrganine itd.) v katerih so udeleženi tudi otroci.

Da bi bilo teh nesreč čim manj, se starši pogovorite s svojimi otroki in jim na primeren način pojasnite, do kakšnih posledic lahko pride ob nepravilni uporabi pirotehničnih sredstev.

Želim Vam uspešno, predvsem varno leto 2001 z željo, da bi sodelovanje krajanov in policije na območju Koga ostalo na takšni ravni kot do sedaj!

Miran Čagran
Vodja policijskega okoliša

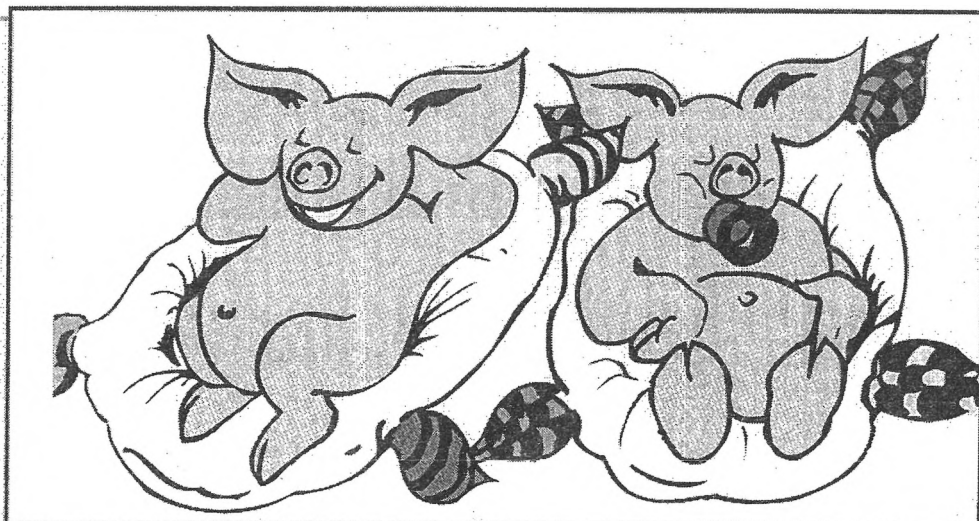


SREČNO NOVO LETO 2001

SV. MIKLAVŽ NA OBISKU



Tudi letos je v naši cerkvi sv. Miklavža nestrpno čakalo in tudi pričakalo več kot 100 naših najbolj pridnih otrok...



Želimo Vam vesele božične praznike ter zdravja v novem letu 2001 kmetija Keček.

**Zdravja, uspehov in osebne sreče Vam
želimo;
z Vami ob pogledu na Vaša okna se
veselimo,
ker za Vas skozi vse leto rože
sadimo.**

**VZGOJA IN PRODAJA CVETJA
PRAPOTNIK
JASTREBCI 11
TEL.: 7196090**



SREČNO NOVO LETO 2001



**TTS
KOG**

SREČNO V LETU 2001
Vesele Božične in novoletne
praznike
Vam želi vaša trgovina na Kogu

GRADBENA DELA ZADRAVEC JOŽE s.p.
Želimo Vam vesele božične praznike ter
srečo v novem letu 2001

Tel.:02 713 70 40

GSM:041 679 384

Čurina[®]
Hiša kakovosti
Prix de Vin 2000

**Naj Vam vsak dan v prihajajočem letu prinese radost
in veselje.**

Seme, ki ga boste sejali, naj bogato obrodi.

Zdravje in sreča pa naj bosta pri vas doma.

**VINOGRADNIŠTVO
ČURIN-PRAPOTNIK
KOG**



SREČNO NOVO LETO 2001



mini MARKET - MB bar

BALAŽIC Marijana s.p. Gomila 25, Kog 2276

TEL.: 02 713 70 50

Naj vam staro leto odnese vse težave in skrbi. Novo pa prinese veliko zdravja, sreče in ljubezni.

Vesel Božič in srečno 2001 vsem krajanom in krajanom Koga želi

kolektiv Minimarket Balažic. Veselimo se vašega obiska.

VSEM KRAJANOM KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG

ŽELIMO

OBILO MIRU OB BOŽIČNIH PRAZNIKI.


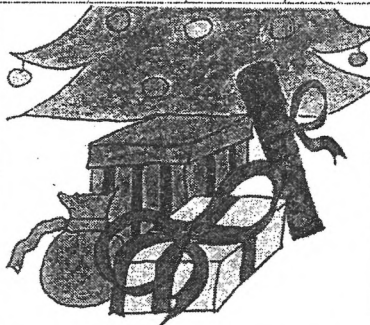
NOVO LETO NAJ VAM PRINESE SREČE IN ZDRAVJA, DA BOMO S SKUPNIMI MOČMI LAHKO DOSEGLI ZASTAVLJENE CILJE, OBENEM PA ŽELIMO, DA TUDI V PRIHAJAJOČEM LETU OBISKUJETE NAŠO POSLOYALNICO VITAN.

KMETIJSKA ZADRUGA ORMOŽ



SREČNO NOVO LETO 2001



					Sestavila: Vida Munda	Nemški muzikolog. Adolf	Strokov. za didaktiko	Rana, povzroč. z rezirom	Vrsta audio in video kaset	
					Klicana barva kart					
					Nek. amer. košarkar Rus. pesn. I. Ivanović					
Srepost (knjižno)	Kdor se poklicno ukvarja z nego nog	Izkorišče- valec	Dušan Kovačević	11. in 10. črka Ribiška vrvica		Različna soglas. Krat. za el- ektronvolt			Zdravja, sreče in uspehov vam želimo	
Neuspeti, izpodleteli									Ana Pavlova	
Drug izraz za redke element (dve bes.)										
Oblika moškega imena Edvard			Življenjska tekočina			Nenadna smrt				
Zabava, gostija			Sijaj, žar Nikelj							
Človek z velikimi očmi				Šlajmer Edo Osební zaimek						
Skotitev teleta										
Srničarski center na Švedskem			Ivan Levar Službujoča vojska		Tovarna posode v Celju					
Kemijska oznaka kalcija				Angl. m. ime		Ena od barv		24. črka Pristaniško mesto v Gani		
Popularna ameriška TV voditeljica	Slov. pevec Koren			Ronald (krajše)						
Najdaljša reka v Sibiriji		Krošnjarka Junak Vergilove Eneide								
Tovor, ki je premak- njen										
Zgodnje vino						Med. zveza letal. družb Erbij				
Makedon. narodni heroj, Mirce Mirce				Tropski pragozdovi ob Amazonki						
Iglavec, jelka, jela				Egipčanski bog sonca, najvišje in najstarejše božanstvo				Srečno novo leto 2001		

»NOVICE« so bile ustanovljene na skupni seji KK SZDL Kog in KS Kog, dne 1. Decembra 1978. Prva številka je izšla 5. decembra 1978.

Odgovorna urednica: Slavica MUNDA

Uredniški odbor: Katja ČURIN, Ksaver MEŠKO in Milena OREŠNIK

Fotografije: Sonja KAMPLET-ROTAR

Računalniško oblikovanje: Ivan ŠKRLEC

Ivan MLINARIČ

Testna izdaja Novic na WWW: <http://ivanskrlec.virtualave.net/Novice/novice.htm>

Naklada: **360** izvodov.

Izhaja priložnostno.